

Határozatok Tára

C-238/15. sz. ügy

Maria do Céu Bragança Linares Verruga és társai
kontra
Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

(a tribunal administratif [Luxemburg] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Személyek szabad mozgása – Egyenlő bánásmód – Szociális kedvezmények – 492/2011/EU rendelet – A 7. cikk (2) bekezdése – Felsőfokú tanulmányokhoz nyújtott pénzügyi támogatás – Az érintett tagállam területén tartózkodási hellyel nem rendelkező hallgatók számára előírt azon feltétel, hogy olyan munkavállalók gyermekei legyenek, akik e tagállamban legalább öt éve megszakítás nélkül dolgoznak vagy végeznek szakmai tevékenységet – Közvetett hátrányos megkülönböztetés – Igazolás – A felsőfokú végzettségű, tartózkodási hellyel rendelkező személyek arányának növelésére irányuló célkitűzés – Megfelelő jelleg – Arányosság”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (második tanács), 2016. december 14.

1. *Személyek szabad mozgása – Munkavállalók – Egyenlő bánásmód – Szociális kedvezmények – Fogalom – A szakmai képzéssel záruló egyetemi tanulmányok folytatásához nyújtott megélhetési és tanulmányi költségek fedezésére szolgáló támogatás – Belfoglaltság – Az egyenlő bánásmód elvének kedvezményezettjei – A migráns munkavállaló gyermekei*

(1612/68 tanácsi rendelet, 7. cikk, (2) bekezdés)

2. *Személyek szabad mozgása – Munkavállalók – Egyenlő bánásmód – Szociális kedvezmények – A felsőfokú tanulmányokhoz az adott tagállamban tartózkodási hellyel nem rendelkező hallgatóknak nyújtott pénzügyi támogatás nyújtását ahhoz a feltételhez kötő nemzeti szabályozás, hogy az ilyen hallgatók olyan munkavállalók gyermekei, akik ebben az államban legalább öt éve megszakítás nélkül végeznek szakmai tevékenységet – Megengedhetetlenség – Igazolás – Hiány – Az arányosság elvének megsértése*

(492/2011 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 7. cikk, (2) bekezdés)

1. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 40. pont)

2. A munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely tagállam olyan szabályozása, amely az adott tagállamban tartózkodási hellyel nem rendelkező hallgatók esetében a felsőoktatási tanulmányokhoz nyújtott állami pénzügyi támogatásban való részesülést ahhoz a feltételhez köti, hogy az ilyen hallgatók legalább egyik szülője a pénzügyi támogatás kérelmezésének időpontjában minimum öt éve megszakítás nélkül végez munkát ebben a tagállamban, amely szabályozás azonban nem ír elő

ilyen feltételt az említett tagállam területén tartózkodási hellyel rendelkező hallgatók esetében, annak érdekében, hogy ösztönözze a felsőfokú végzettségű, e tagállamban tartózkodási hellyel rendelkező személyek arányának növelését.

A tartózkodási hely alapján való ilyen megkülönböztetés ugyanis azzal a veszéllyel jár, hogy a más tagállamok állampolgárainak kárára alkalmazzák, mivelhogy a tartózkodási hellyel nem rendelkező személyek leggyakrabban külföldi állampolgárok, és e megkülönböztetés ekképpen állampolgárságon alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül, amely csak abban az esetben fogadható el, ha objektíven igazolt. E tekintetben az arra irányuló társadalmi cél, hogy jelentős mértékben növeljék a felsőfokú végzettségű, tartózkodási hellyel rendelkező személyek arányát, uniós szinten is elismert, közérdekű célkitűzés. Ráadásul a határ menti ingázó munkavállaló szülő minimális, megszakítás nélküli foglalkoztatási idejére vonatkozó feltétel alkalmas és szükséges az említett cél eléréséhez. Jogszerűnek tűnik ugyanis, hogy a támogatást nyújtó állam igyekszik biztosítani, hogy a határ menti ingázó munkavállaló ténylegesen beilleszkedjen a társadalomba, megkövetelve az azon veszély elkerüléséhez elégséges kötődést, hogy „tanulmányiösztöndj-turizmus” alakuljon ki. Márpedig az említett feltétel olyan jellegű, amely bizonyítja e munkavállalók ilyen kötődését, valamint megalapozza annak észszerű valószínűségét, hogy a hallgató a tanulmányai befejeztével visszatér az érintett tagállamba. Ugyanakkor az említett feltétel túlmegy azon, ami a jogszerű cél eléréséhez szükséges, amennyiben nem teszi lehetővé az illetékes hatóságoknak, hogy biztosítsák e támogatást, ha a szülők, néhány rövid megszakítás ellenére jelentős időtartamban végeztek munkát az érintett tagállamban az e kérelmet megelőző időszakban, még akkor is, ha az ilyen megszakítások nem alkalmasak arra, hogy felszámolják a pénzügyi támogatás kérelmezője és az érintett tagállam közötti kapcsolatot.

(vö. 43–47., 57., 58., 69., 70. pont és a rendelkező rész)